

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 316/2014-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť T. B., K. G., J. B. a B. B., zastúpených advokátom JUDr. Róbertom Slamkom, Radlinského 29, Dolný Kubín, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Poprad, Úradu justičnej a kriminálnej polície Levoča a postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 48/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. B., K. G., J. B. a B. B. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. apríla 2014 doručená sťažnosť T. B., K. G., J. B. a B. B. (ďalej len „sťažovatelia“) podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Poprad, Úradu justičnej a kriminálnej polície Levoča (ďalej len „okresné riaditeľstvo“ alebo „vyšetrovateľ“) a postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 48/2012.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresné riaditeľstvo 15. februára 2005 začalo „*trestné stíhanie podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku vo veci trestného činu ublíženia na zdraví*“.

Po siedmich rokoch trvania vyšetrovania bola 1. marca 2012 podaná Okresnou prokuratúrou Spišská Nová Ves (ďalej len „okresná prokuratúra“) obžaloba proti K. K.

Sťažovatelia v označenej trestnej veci vystupujú v postavení právnych nástupcov poškodeného (neb. S. B.).

Sťažovatelia v sťažnosti uvádzajú, že predmetné konanie, ktoré trvalo sedem rokov, bolo podmienené dĺžkou vypracovania znaleckého posudku z 24. septembra 2007 (21 mesiacov, resp. po doplnení až 36 mesiacov) postupom vyšetrovateľa pri posúdení „*zdravotného stavu a spôsobilosti A. J. bezpečne riadiť ťahač s oštreťou rukou*“, pre účely ktorej boli vypracované dva znalecké posudky, a na doterajšej dĺžke konania sa podieľal aj okresný súd, ktorý od podania obžaloby právoplatne nerozhodol.

Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd na základe skutočností uvedených v sťažnosti nálezom rozhodol, že *ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom „Okresného riaditeľstva policajného zboru v Poprade - pracovisko Levoča, Úradu justičnej a kriminálnej polície, a Okresného súdu Spišská Nová Ves bolo porušené.*

... Príslušnému Okresnému súdu Spišská Nová Ves vo veci vedenej pod sp. zn. 5 T/48/2012 sa prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.“.

Domáhajú sa tiež priznania finančného zadosťučinenia každý v sume 7 000 € (od okresného riaditeľstva) a 3 000 € (od okresného súdu) a úhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Sťažovatelia v odôvodnení sťažnosti namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom (nečinnosťou) orgánov činných v trestnom konaní v priebehu prípravného konania (postupom vyšetrovateľa) a tiež postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 48/2012, ktoré začalo podaním obžaloby doručenej okresnému súdu 1. marca 2012.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania

pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. III. ÚS 2/05, III. ÚS 380/2011).

Ústavný súd konštatuje, že v predloženej podobe sťažnosti znenie návrhu na rozhodnutie vo veci samej, vydania ktorého sa sťažovatelia od ústavného súdu domáhajú, (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), nie je vymedzené dostatočne presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohlo byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Formulácia návrhu na rozhodnutie vo veci samej je neúplná a neobsahuje dostatočné vymedzenie a označenie konaní okresného riaditeľstva a tiež okresného súdu, proti ktorým smeruje.

Ústavný súd nie je povinný taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aké vyplývajú z podania sťažovateľov, odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, II. ÚS 151/06). Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05).

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (m. m. II. ÚS 65/07, IV. ÚS 279/07).

Nad rámec tu treba zdôrazniť, že v danej veci sťažovatelia a ich právny zástupca vo vzťahu k postupu okresnému súdu ani neuviedli, resp. nepreukázali, či podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde boli vyčerpané opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky na ochranu ich základných práv alebo slobôd (podľa § 3 ods. 7 a § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 55 ods. 3 Trestného poriadku) a tiež vo vzťahu k postupu (údajnej nečinnosti okresného riaditeľstva) ich sťažnosť bola doručená ústavnému súdu až v čase, keď vec už po podaní obžaloby riešil okresný súd.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2014